

[J. P. Nielsen.]

maalet om Udbygning af Banestrækningen Sønderborg—Mommarmark, og Udvalgets Flertal har her fastholdt, at det maa anses for betimeligt og nødvendigt, at denne Strækning bygges som normalsporet og overtages og drives af Staten. Man har drøftet Muligheden af at føre Banen over Augustenborg, men det har man frafaldet af Hensyn til de forøgede Udgifter, dette vilde medføre.

Statens Overtagelse af Rutebilkørselen har ligeledes været indgaaende drøftet, og efter at den højtærede Minister har givet tilfredsstillende Svar paa de stillede Spørgsmaal om Formen for denne Drift, saaledes som anført i Betænkningen, har Udvalgets Flertal ogsaa tiltraadt Forslaget paa dette Punkt.

Jeg henstiller sluttelig til den højtærede Minister, at der ved Overtagelsen af Rutebildriften, der nu er i privat Koncession, tages det Hensyn, der forsvarligt kan tages med Hensyn til eventuel Overtagelse af baade Materiel og Personel.

Jeg anbefaler paa Udvalgets Flertals Vegne Forslaget til Vedtagelse uforandret i det høje Ting.

Korsgaard: Som det fremgaar af Betænkningen, der jo vel nok maa kaldes meget kortfattet, saavel hvad Flertallets som Mindretallets Indstillinger angaar, kan det konservative Parti ikke give Forslaget sin Tilslutning. I Udvalget er der, som nævnt af Ordføreren, søgt forskellige Oplysninger, dels om, hvorledes den Fortjeneste, man venter at opnaa ved at nedlægge visse Statsbaner, fremkommer, dels om, hvorledes den nye Bane kan antages at ville forrente sig, og endelig om, hvilket Overskud der vil fremkomme ved, at Statsbanerne overtager den Rutebiltransport, der jo er Forudsætningen for det hele. Disse Oplysninger findes i et Bilag, som — maa jeg sige: beklageligvis — ikke er vedføjjet Betænkningen. Jeg tror, det hidrører fra en Fejltagelse, for i det paagældende Bilag gives der i Virkeligheden særdeles interessante Oplysninger.

Den Besparelse, man venter sig ved at nedlægge to Statsbanestrækninger, er der gjort Rede for, og jeg har hertil intet at bemærke ud over, at det jo peger stærkt i Retning af, at der maaske kan være Grund til at efterse flere andre Statsbaner, hvor Forholdene maaske kan stille sig nogenlunde lige saa daarligt som ved de Baner, der nedlægges; gør de det, er det jo givet, at de, i alt set fra et økonomisk Synspunkt, absolut bør nedlægges. Jeg har den Op-

fattelse, at Statsbanernes Ledelse er inde paa en Gennemgang af hele Statsbanenettet, ogsaa med Henblik paa at foretage Nedlæggelse af visse Baner, og de Tal, vi her har fra de to Baner, giver jo altsaa den Opfattelse, at der maaske paa dette Omraade, i hvert Fald økonomisk set, vil kunne vindes en hel Del, Medhold. Mod Nedlæggelse af disse to Baner har de Konservative ikke rejst nogen som helst Indvending, jeg kunde sige tværtimod, de foreliggende Tal viser jo, at det er i høj Grad begrundet, at dette sker.

Om den nye Banes Rentabilitet findes der ogsaa Oplysninger i det paagældende Bilag, idet det af Opstillingen fremgaar, at selve Driften af Banen ventes at kunne praktisk talt hvile i sig selv, idet man som Udgift ogsaa regner den fornødne Afskrivning. At man maa regne Afskrivningen som en Driftsudgift, er ganske ligetil, og jeg kan kun glæde mig over, at den nye Generaldirektør paa dette Punkt meget skarpt har tilkendegivet, at hans Opfattelse er den her angivne. Men nogen Forrentning af de 2 Mill. Kr., som det er Forudsætningen, at man skal stikke i Banen, faar man ikke gennem Banens Drift. Naar Banen skal kunne betale sig, maa det derfor ske ved, at man paa anden Maade faar en Indtægt, og det er altsaa det, man venter at faa derigennem, at Statsbanerne overtager Rutebildriften dernede.

Om dette sidste Forhold er det oplyst, at Linien Flensborg—Sønderborg ventes sammen med en enkelt anden Linie at give et Overskud paa ca. 35 000 Kr., og ved Oprettelsen af de nye Rutebiler venter man at faa et Overskud paa 25 000 Kr., saaledes at man altsaa igennem disse to Indtægter paa tilsammen 60 000 Kr. skulde faa en nogenlunde Forrentning af de 2 Mill. Kr., man sætter i Banen. Imidlertid, selv om man nu virkelig kan opnaa denne Indtægt, kan man jo ikke sige, at det er nogen særdeles god Forrentning, man faar.

Ved Sagens første Behandling udtalte jeg min Frygt for, at Statsbanerne ved at overtage Rutebilfarten fik en saadan Magtstilling, at de i Virkeligheden kunde sætte Taksterne efter Behag, idet jeg jo vel forstod, at Amtet teoretisk set havde Ret til at protestere herimod, men at dets Protest overfor Statsbanerne i Praxis neppe vilde faa stor Betydning. Efter det foreliggende Talmateriale maa jeg imidlertid erkende, at i hvert Fald Opbygningen er sket paa Grundlag af Takster, som man formentlig ikke kan kalde urimelige sammenlignet med de Takster, man ellers anvender i Rutebil-